

Sygn. akt I KK 307/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 7 grudnia 2022 r.,
oświadczenia SSN Małgorzaty Bednarek
o istnieniu podstaw do wyłączenia od udziału
w sprawie kasacyjnej, sygn. akt I KK 307/22,

p o s t a n o w i ł :
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego Małgorzata Bednarek złożyła do akt sprawy Sądu Najwyższego o sygn. akt I KK 307/22 wniosek o wyłączenie jej z ww. sprawy z uwagi na wystąpienie okoliczności, o której mowa w art. 41 k.p.k. (k. 16 akt SN). Wskazała, że kasację w ww. sprawie złożył Zastępca Prokuratora Generalnego – R. H., z którym pracowała w Prokuraturze Okręgowej i Apelacyjnej w [...] oraz w Prokuraturze Krajowej i z tej racji utrzymywała z nim kontakty zawodowe i towarzyskie od blisko 20 lat, a także przez pewien okres (do 2010 r.) była razem z prokuratorem R. H. członkiem Niezależnego Stowarzyszenia Prokuratorów „[...]”. W przekonaniu sędzi M. Bednarek okoliczności te mogą w odbiorze społecznym wywoływać wątpliwość co do jej obiektywizmu w sprawie. Zaznaczyła jednak, że w jej subiektywnym przekonaniu mogłaby ją rozpoznać w sposób bezstronny.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Jak wskazuje się w orzecznictwie: „wskazane w tym przepisie pojęcie bezstronności należy rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2022 r., II KO 34/22, LEX nr 3404744*).

Treść oświadczenia SSN Małgorzaty Bednarek w kontekście realiów 1) w procesowych sprawy nie daje podstaw do uznania, że zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jej bezstronności. Trzeba bowiem pamiętać, że fakt kontaktów służbowych, czy nawet prywatnych w środowisku prawniczym jest rzeczą naturalną, typową zresztą dla każdej innej sfery aktywności zawodowej. Nie oznacza to jednak każdorazowego uruchomienia mechanizmu gwarancyjnego bezstronność sadu, unormowanego w art. 41 i nast. k.p.k. Dla zastosowania instytucji *iudex suspectus* niezbędne jest wykazanie szczególnych okoliczności związanych z kontaktami zawodowymi lub prywatnymi, które będą wskazywały na możliwość istnienia tego typu relacji sędziego ze stroną postępowania, która rzeczywiście może wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziego. W badanym przypadku sam fakt nawet długotrwałych kontaktów sędzi z autorem kasacji – Zastępcą Prokuratora Generalnego nie wskazuje na takie ryzyko, podobnie jak członkostwo tych osób w tym samym stowarzyszeniu przed kilkunastu laty. Sama postawa SSN Małgorzaty Bednarek – jej inicjatywa, będąca przedmiotem niniejszych rozważań, przy zaakcentowaniu gotowości do obiektywnego rozpoznania sprawy nie jest bez znaczenia dla uznania, że rozpoznanie sprawy przez Sąd Najwyższy w składzie orzekającym z jej udziałem będzie czyniło zadość standardom prawa do rzetelnego procesu, w tym prawa do bezstronnego sądu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

l.n